

недосконалостями границь, поверхневими неоднорідностями і міжфазними дефектами; розв'язав низку нових контактних задач теорії пружності й термопружності для півпросторів із виїмками з урахуванням зміни ділянок міжконтактних зазорів при навантаженні.

Учений — автор понад 250 наукових праць, серед яких 4 монографії. Г.С. Кіт постійно опікується становленням наукових кадрів. Серед його учнів — 11 кандидатів і 6 докторів наук — відомих в Україні вчених у галузі механіки деформівного твердого тіла. Упродовж багатьох років він був головою спеціалізованої вченої ради із захисту докторських дисертацій при Інституті прикладних проблем механіки і математики ім. Я.С. Підстригача НАН України, професором кафедри математичного моделювання Львівського національного університету ім. І.Я. Франка.

Григорій Семенович проводить значну науково-організаційну та громадську роботу. Він був головою наукової секції математики і математичного моделювання Західного наукового центру НАН і МОН

України, а сьогодні є членом секції математики і механіки Комітету з державних премій України в галузі науки і техніки, Національного комітету з теоретичної і прикладної механіки, головою наукової комісії Українського товариства з механіки руйнування матеріалів. Значну увагу вчений приділяє науково-видавничій діяльності: він головний редактор журналу «Математичні методи та фізико-механічні поля» і збірника наукових праць «Прикладні проблеми механіки і математики», член редколегій журналу «Фізико-хімічна механіка матеріалів» і науково-технічного збірника «Теоретическая и прикладная механика».

Активна наукова та громадська діяльність Г.С. Кіта відзначена урядовими й академічними нагородами. Він лауреат премій ім. О.М. Динника та ім. М.О. Лаврентьєва НАН України.

Наукова громадськість, колеги та учні сердечно вітають Григорія Семеновича з ювілеєм, бажають йому нових творчих звершень, міцного здоров'я і довгих плідних років життя.

80-річчя члена-кореспондента НАН України В.В. СЛЬОЗОВА

9 березня виповнилося 80 років знаному вченому в галузі матеріалознавства членові-кореспондентові НАН України Віталієві Валентиновичу Сльозову.

В.В. Сльозов народився 1930 р. у м. Соколі Вологодської області (Росія). У 1954 році він із відзнакою закінчив фізико-механічний факультет Ленінградського політехнічного інституту. Після цього Віталій Валентинович розпочав свою наукову

діяльність в Українському фізико-технічному інституті (нині ННЦ ХФТІ). Він був науковим співробітником відділу теорії твердого тіла, яким керував І.М. Ліфшиць. Саме тут учений виконав дослідження, що принесли йому визнання як у нашій країні, так і далеко за її межами. Теорія коалесценції Ліфшиця-Сльозова стала важливим внеском у фізику твердого тіла і матеріалознавство. «Закон Ліфшиця-Сльозова»

ввійшов у наукову літературу і в «арсенал» фізиків, які працюють у сфері фізики конденсованого стану та її застосувань.

З 1973 по 1997 рр. Віталій Валентинович очолював лабораторію Харківського фізико-технічного інституту, а з 1997 року і до сьогодні він завідувач відділу дифузійних і електронних явищ у твердих тілах. У 1995 році його обрано членом-кореспондентом Національної академії наук України.

У 60-і роки В.В. Сльозов разом із А.М. Косевичем і З.К. Саралідзе побудував модель дифузійної течії кристала, у якому дислокаційні петлі є джерелами і стоками точкових дефектів. Установлено залежність швидкості течії матеріалу від зовнішнього навантаження. Запропоновано метод визначення швидкості дифузійного росту пор і дислокаційних петель за наявності об'ємних джерел точкових дефектів (наприклад, радіаційного опромінювання).

Протягом 70-х років учений виконав теоретичні дослідження дифузійного розпаду перенасичених багатокомпонентних систем, разом із В.В. Сагаловичем розвинув теорію коалесценції в багатокомпонентних багатофазних системах. У 1978 р. за цикл праць із теорії неідеальних кристалів В.В. Сльозову з групою колег присуджено Державну премію в галузі науки і техніки, а в 1993 р. за цикл праць «Фазові і структурні перетворення в твердих розчинах з

мікро- та субмікронеоднорідним розподілом елементів і їх використання для одержання нових металевих матеріалів» Віталій Валентинович отримав Державну премію України.

Упродовж 1990–2000-х років Віталій Валентинович виконав цикл досліджень кінетики фазових перетворень першого роду в твердих розчинах і в'язких рідинах, еволюції мікрорельєфу на поверхні матеріалів під опроміненням, з теорії сегрегації домішок у полікрystalах, з теорії утворення нової фази складного стехіометричного складу з урахуванням взаємодії домішок у твердому розчині.

Учений продовжує активно працювати над розробленням теорії кінетики перетворень на всіх стадіях – від зародження нової фази до коалесценції (переконденсації). Основна особливість теоретичних праць В.В. Сльозова – їхня спрямованість на розв'язання актуальних проблем фізики, які мають важливе практичне значення. Він завжди співпрацює з фізиками-експериментаторами.

Учений – заслужений діяч науки і техніки України. Він автор і співавтор 4 монографій, понад 200 статей. Віталій Валентинович підготував 6 докторів і 10 кандидатів фізико-математичних наук.

Наукова громадськість, колеги та учні щиро вітають Віталія Валентиновича з ювілеєм, зичать йому активного довголіття, щастя і нових наукових досягнень.